

Відповідно, питання регламентації на національному рівні питання рятування на морі згідно Міжнародної конвенції про рятування 1989 року є відкритим для нормотворчості.

Література:

1. Резолюція ІМО А. 633 (18) від 20.11.1987 р.
2. Заключий Акт з конференції про рятування 1989 року. URL: www.imodocs.imo.org
3. Міжнародна конвенція про рятування 1989 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/896_045#Text
4. Document by Secretary General «Accession by Ukraine». SALVAGE/1|Circ/62 15JUN2017. URL: www.imodocs.imo.org
5. Кодекс торговельного мореплавства України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/176/95-%D0%B2%D1%80#Text>
6. Кодекс цивільного захисту України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5403-17#Text/>

ДЕЯКІ АСПЕКТИ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА З ПРОТИДІЇ НЕЗАКОННОМУ ОБІГУ НАРКОТИЧНИХ ЗАСОБІВ

Матвеев О. В.

*аспірант кафедри державно-правових дисциплін
факультету права, економіки та кібербезпеки*

Міжнародний гуманітарний університет

Науковий керівник: Крижановський А. Ф.

доктор юридичних наук, професор,

член-кореспондент Національної академії правових наук України,

заслужений діяч науки і техніки України,

професор кафедри державно-правових дисциплін

факультету права, економіки та кібербезпеки

Міжнародний гуманітарний університет

м. Одеса, Україна

Руйнівну силу міжнародного наркотрафіку порівнюють з дією зброї масового ураження. Наркоекспансія представляє один з аспектів сучасної загрози безпеки – вона найтіснішим чином пов'язана з тероризмом, транскордонною злочинністю, контрабандою і торгівлею людьми; завдає непоправної шкоди цілим державам, вибиваючи з нормального життя наймолодше і динамічний населення. Виробництво

і транспортування наркотиків залишається однією з головних сфер діяльності організованої злочинності в Європейському Союзі.

Можливості розширення наркотрафіку в Європі були створені скасуванням контролю на внутрішніх кордонах, істотними відмінностями в законодавстві держав-членів, а також недостатньо ефективною співпрацею правоохоронних органів. Для того щоб максимально збільшити прибуток, кримінальні групи від спеціалізації на якомусь певному виді наркотику перейшли до комплексних поставках. Про це свідчать конфіскації великих партій наркотичних речовин – в їх складі найрізноманітніші види. Наслідком подібної трансформації пропозиції товару стає і поступова зміна попиту: зростає споживання одночасно декількох видів наркотиків. У середині Європейського Союзу наркотики циркулюють практично вільно і безперервно, оскільки надходять одночасно з безлічі пунктів доставки і обробляються в лабораторіях, розміщених у всіх державах-членах. Гашиш з Марокко транспортується по південному та північному шляху – з Іспанії до Данії і Швеції. Синтетичні наркотики, виготовлені в Нідерландах і Бельгії, доставляються в усі без винятку країни ЄС, так само, як і кокаїн, який ввозиться через Іспанію. У розпорядженні злочинних угруповань налагоджена транспортна інфраструктура і провідні фахівці-хіміки. В процесі виготовлення і транспортування наркотиків, включаючи поставки прекурсорів, необхідних хімікатів та обладнання, активно і успішно співпрацюють багатонаціональні коаліції кримінальних груп.

Проблема наркотрафіку вважається однією з головних загроз безпеки Євросоюзу, життю і здоров'ю її громадян. У більшості держав-членів рівень споживання наркотиків традиційно дуже високий, кількість смертних випадків в останні роки стабілізувалося і навіть трохи знизилося, але це означає, що більш ефективним стало лікування наркоманів. Поставки ж наркотиків, незважаючи на протидію як з боку держав-членів, так і Європейського Союзу, залишаються одним з найбільш вигідних видів кримінального бізнесу.

Інтенсивна торгівля між Європою і азійським континентом, наявність інфраструктури сухопутних, морських і повітряних перевезень значно спрощують поставки наркотиків в європейські країни.

У світовому масштабі незаконна культивация макового сировини для виготовлення героїну потенційно дає можливість виробляти 480 т героїну, 60-100 т якого призначається для відправки до Європи. Основний потік героїну поставляється в Європу з країн «золотого півмісяця» – Афганістану, Ірану та Пакистану, головним постачальником залишається Афганістан. Крім культивации плантацій опіумного маку, тут розширюється і безпосередньо виробництво героїну – Афганістан виробляє 92% світового обсягу наркотику і переробляє 72% опіумного сировини. За оцінкою

прикордонної служби Таджикистану, в Афганістані працює понад 400 лабораторій, 80 з них розташовані на афгано-таджицькому кордоні. Нелегальна мережа з декількох сотень лабораторій легко відновлюється навіть при втраті декількох своїх ланок.

Зусиллями міжнародного співробітництва в Афганістані значно вдалося скоротити посівні площі маку. Причини, які зводять практично нанівець зусилля влади щодо викоринення наркобізнесу, традиційні – корупція, високі доходи від наркобізнесу, відсутність інших засобів для проживання у селян, а також і недостатній розвиток транспортної інфраструктури, необхідної для вирощування та вивезення врожаю дозволених культур. Шляхи транспортування наркотиків існували здавна; основні, традиційні зберігають своє значення. Проте, спостерігається значна диверсифікація шляхів і способів їх транспортування. Традиційно опіати транспортуються в Європу, головним чином, визначеними транспортними коридорами.

В останні роки розвиваються нові маршрути в рамках традиційних шляхів наркотрафіку. Європа забезпечується наркотиками через Пакистан, Іран, Близький Схід, Східну Африку. Зростає роль перевалочних пунктів в морський порт Карачі. Все частіше використовується Чорноморський шлях, який починається в Ірані і проходить через Каспійське море, Азербайджан, Грузію і Україну до Румунії.

Так, на припинення незаконного обороту наркотичних речовин на морі спрямована і стаття 18 Конвенції 1988 року про боротьбу з незаконним обігом наркотичних засобів і психотропних речовин, Україна ратифікувала зазначений міжнародний договір. Згідно з цією статтею з метою припинення незаконного обороту наркотичних засобів, психотропних речовин, в зонах вільної торгівлі та у вільних портах.

Україна, з метою посилення охорони морської ділянки державного кордону, в рамках міжнародного прикордонного співробітництва активно застосовує систему висвітлення надводної обстановки. Розвиток інтегрованого управління безпекою державного кордону в Україні сьогодні здійснюється, враховуючи досвід держав-членів ЄС та в межах виконання зобов'язань з імплементації Угоди про асоціацію між Україною та ЄС [1]. Так, в рамках операції «Кордон-2016», яку було проведено з метою протидії протиправній діяльності на державному кордоні було виявлено та вилучено 160 кг наркотичних речовин [2].

Підсумовуючи вищевикладене, слід зазначити, що державам варто створювати і використовувати системи контролю в районах портових споруд, в аеропортах і в пунктах прикордонного контролю в тих районах, які використовують для незаконного трафіку наркотичних речовин, а діяльність прикордонних служб має базуватись на принципі взаємодопомоги.

Література:

1. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони : Угоду ратифіковано із заявою Законом № 1678-VII від 16.09.2014. *Офіційний вісник України*. 2014. № 75. Т. 1. Стор. 83. Ст. 2125.

2. Реалізація державної політики у сфері охорони державного кордону. URL : https://dpsu.gov.ua/upload/file/rozd_1_1_1.pdf (дата звернення 25.09.2021 р.).

ДЕЯКІ СКЛАДОВІ ОРГАНІЗОВАНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ

Меденцев А. М.

кандидат юридичних наук,

*доцент кафедри кримінального права, процесу та криміналістики
факультету права, економіки та кібербезпеки
Міжнародний гуманітарний університет*

Калімбет І. Л.

кандидат юридичних наук,

*доцент кафедри кримінального права, процесу та криміналістики
факультету права, економіки та кібербезпеки
Міжнародний гуманітарний університет
м. Одеса, Україна*

Організована злочинна діяльність існує в усьому світі в різних галузях суспільного життя: економіки, фінансово-банківській справі, посередницьких підприємницьких структурах, підпільному виготовленні та збуті алкогольних напоїв, наркобізнесі, тощо [3, с. 46]. Феномен сучасного суспільства перехідного періоду характеризується зростанням злочинності [1, с. 7], основною ознакою якою є її економічне спрямування. Злочинність перейшла державні кордони і набула транснаціонального характеру. Світова практика свідчить про втручання організованої злочинності в різні сфери життєдіяльності суспільства [5, с. 229].

Організована злочинність утворює значну небезпеку для суспільства, особливо коли воно знаходиться в стані реформування та розбудови державно-правової системи. Саме така, сприятлива для організованої злочинності ситуація, містить у собі загрозу її проникнення практично у всі сфери суспільних відносин [2, с. 17].